

O čtyřech
druzích vděčnosti
V prastaré knize
se dočteme následující:
v tisících
buddhistických knih
modliteb, je vždy nejdříve
vyučována synovská úcta.
Nyní, když jsme
získali útočiště v buddhismu
a praktikujeme jej doma,
snažme se, jak nejlépe
dokážeme, abychom,
poslušni Mistra, dodržovali
synovskou úctu. Náš Buddha
z Tây Anu nám radil,
že abychom dodržovali
synovskou úctu, jsou zde
čtyři dluhy vděčnosti
s nimiž musíme
být v souladu:
být vděčný našim
předkům a rodičům;
být vděčný naší zemi;
být vděčný
třem pokladům –
Buddhovi, Dharmě
(pravé učení), Sanze
(shromáždění mnichů);
být vděčný našim
spoluobčanům
a lidstvu.
Buďte vděční našim
předkům a rodičům
Rodíme se s tělem,
abychom byli aktivní
od našeho dětství
do dospělosti,
s danou moudrostí
a vědomostmi.
Víme, jak naši rodičové
trpěli po všechny
ty roky?
Naši předkové dali zrod
našim rodičům, proto
musíme být vděční
našim předkům tak,
jako jsme našim rodičům.
Abychom ukázali naši
vděčnost rodičům,

musíme být poslušni
správných lekcí,
které nás učí, a nesmíme
jim být na obtíž.
Pokud naši rodičové
udělali cokoli špatného,
nebo jednali proti morálním
zákonům, měli bychom
udělat vše proto, abychom
jim poradili a zabránili
v takovém jednání.
Měli bychom je také
podporovat, ochránit je
před hladem a nemocí,
měli bychom přinést shodu
mezi bratry a sestry
a radost naší rodině, abychom
potěšili naše rodiče.
Modlete se za naše rodiče,
aby si užívali radost
a dlouhověkost.
Když zemřou, modlete se,
aby jejich duše byly
osvobozeny od utrpení
v Buddhově zemi.
Abychom projevili vděčnost
našim předkům,
nedělejme nic hříšného
či zahanbujícího vůči
našemu rodinnému jménu.
Navíc, pokud naši
předkové udělali
něco špatného
a zanechali po sobě
svým potomkům odkaz
utrpení, měli bychom se
zasvětit jednání ve shodě
s morálními principy,
abychom navrátili
čest našich předků.
Buďte vděční
naší zemi
Do tohoto světa přicházíme
díky našim předkům
a rodičům, ale za své
živobytí vděčíme naší
rodné zemi.
Zatímco si užíváme
zemi a její plody,
cítíme, že je naší povinností

bránit naši zemi,
pokud chceme,
aby byl náš život šťastný
a naše potomstvo přežilo.
Přispějme
k zabezpečení
naší domovské země,
aby byla
silná a prosperující.
Snažme se, jak nejlépe
dokážeme, abychom
se věnovali naší zemi
dle svých schopností a sil.
V případě, že nemáme
žádný talent, abychom
si osvojili důležité
povinnosti, nebo zde není
příležitost, jak pomoci
naší zemi, snažme se vyhnout
špatnému jednání, které by
poškodilo naši zemi.
Tak projevujeme vděčnost
naší zemi.
Buďte vděční
třem pokladům
Co jsou tři poklady?
Jsou to:
Buddha, Dharma
(pravé učení)
a shromáždění mnichů.
Jednotlivci je dán život
a je vychován do dospělosti
díky svým předkům
a rodičům
a vděčí za svou existenci
své zemi – to je fyzický
aspekt života.
V duchovním světě
potřebuje jednatel
pomoc Buddha,
učení Buddha
a mnichů, aby
rozšířil svoji mysl.
Buddha byla ta
nejbezchybnější
a nejdokonalejší bytost,
která byla neomezeně
altruistická a rozhodnutá
zachránit vnímající bytosti
z neštěstí a utrpení,

což je důvod,
proč odkázal
svá učení
shromáždění mnichů,
aby je šířili po celém světě.
Mniši nejsou nikým jiným,
než Buddhovými
velikými žáky.
Neboť Buddha vždy
vedl a zachraňoval
lidské bytosti od zmatku
a utrpení,
musíme jej respektovat,
musíme věřit
a mít důvěru v jeho
světospásnou práci
a být v souladu
s jeho učením, které nám
zprostředkovávají mniši.
Naši předkové
znali zázraky,
cítily hlubokou
lásku Buddha
k celému lidstvu.
Respektovali
a ctili Buddha,
jednali v souladu
s jeho učením
a kultivovali se
a posilovali naše náboženství,
aby je rozšířili,
tak budovali hrad
nedostižné
a jedinečné ctnosti, aby
jej odkázali potomstvu.
Je proto naší povinností
následovat nejvyšší
ctnosti našich předků,
mít jasnou mysl,
abychom dosáhli
cesty vysvobození
a pomohli těm, kteří
upadnou v neštěstí.
Obzvláště musíme
pokračovat ve zušlechtování
sebe samých a šíření
soucitů a bratrství všude
mezi lidskými bytostmi.
Jedině pak nebudeme
nevďeční Buddhovi

a našim předkům
a velkolepé práci,
kterou za sebou
zanechali, a nebudeme
se cítit provinile vůči
budoucím generacím.
Buďte vděční našim
spoluobčanům
a lidstvu
Již od našeho narození,
zjišťujeme, že jsme
závislí na lidech
kolem nás,
a jak vyrůstáme,
naše závislost
na nich roste.
Potřebujeme jejich
obilí, abychom mohli žít,
šaty, které vyrábějí,
aby nás hřály,
a domy které staví,
jako úkryty proti
nepřízní počasí.
Sdílíme s nimi
radost i neštěstí.
Jsme ze stejné
kultury a tradice,
historie a jazyka.
Společně tvoříme národ.
Kdo jsou tedy „oni“?
Oni jsou ti, které zveme
našimi „bližními krajaný.“
Pocházíme ze stejného
kořene jako naši krajané,
majíc tutěž význačnou
a heroickou historii,
takže pomáháme jedni
druhým v nouzi,
máme tutěž povinnost
budovat světlou budoucnost
pro naši zemi.
Máme blízký vztah
k našim krajanům:
jsme nedílní,
neoddělitelní a nikdy
bychom zde nebyli bez
našich krajanů
a naopak.
Proto musíme dělat
co můžeme, abychom jim

pomohli a projevíli tak
v nějaké formě
naši vděčnost
za podporu, které se nám
od nich dostalo.
Mimo našich krajanů
jsou ve světě
další lidé,
ti, kteří tvrdě pracují,
aby nás zásobili
nezbytnostmi.
Jsou součástí
lidského rodu,
ti, kteří s námi žijí
na této Zemi.
Co by se z nás stalo,
kdyby zde
nebylo žádné lidstvo?
Měli bychom dostatek
materiálů pro naše potřeby?
Byli bychom schopni
být soběstační?
Ve zkratce,
byli bychom schopni
sami čelit
nevládnostem přírody,
nemocem, nebezpečím
a udržet náš současný
životní standard?
Jistě ne.
Naši lidé proto
potřebují lidstvo, to jest
ostatní lidi, a musíme
jim být vděční.
Smýšlejme o nich
jako smýšlíme o sobě
a našich vlastních krajanech.
Navíc, Buddhova
milost a soucit jsou
širé a hluboké:
jsou bez hranic,
bez rozlišování rasy,
sociálního statusu
a jsou věnovány všem
živým bytostem.
Proto zde není
žádný oprávněný důvod,
abychom ubližovali
druhým lidem
pro naše vlastní dobro,

nebo pro dobro našich krajanů. Naopak bychom vůči nim měli mít ducha svornosti, shovívavosti a měli bychom učinit svojí povinností pomoci jim v nouzi. A mniši, kteří si zvolili útočiště v Buddhismu, by měli navíc k vděčnosti, jak je popsána výše, být přímo vděční přispěvatelům, kteří je zásobují denními potřebami. Závisí na nich pro svoji rýži, šaty a medicínu potřebnou pro svoji existenci. Ve zkratce, jsou zcela závislí na laskavosti lidí pro své dennodenní žití. Jsou hluboce zavázáni všem. Proto by měli, aby prokázali svoji vděčnost za laskavosti, které přijali, vést lidstvo k hledání Pravdy. O třech karmách Člověk je podřízen přírodním zákonům. Všechny tyto zákony jsou pokryty jedním slovem: „Povinnost.“ Aby byla splněna lidská povinnost, musí být jedinec ve shodě se čtyřmi dluhy vděčnosti. Ale musíme se také vyhnout třem karmám (odplatám) a zdržet se deseti zel, stejně jako si musíme udržet bezdlužnost, pokud se chceme stát bohatými. Každý je podřízen

následujícím třem karmám: fyzické karmě (hříchy spáchané tělem); slovní karma (hříchy spáchané jazykem); a duševní karma (hříchy spáchané myšlenkami). Tyto špatné karmy (odplaty) jsou způsobeny následujícími deseti zly. Fyzická karma (odplata) je spojena se třemi zlými konáními: zabíjením živých bytostí, krádežemi, a chlípností. Slovní karma (odplata) je spojena se čtyřmi zlými konáními: pokrytectvím, zneužitím moci, hanobením (zlý jazyk), a prohanost. Duševní karma (odplata) je spojena se třemi zlými konáními: chamtivostí, hněvem a nevědomostí. Zabíjení živých bytostí Při narození je jedinec dobrou bytostí. Ale když musí žít ve světě mezi krutými a hříšnými lidmi, je brzy ovlivněn zlem, aby se sám stal hříšným a násilným. Lidé zabíjejí jeden druhého pro peníze, pro ženy, pro bohatství a pozici a z nenávisti či ambice. Zabíjejí jeden druhého kvůli člověku, skupině, sociální třídě či zemi. Chtějí zničit lidstvo a myslí si, že chaos má právo s nimi pobývat.

Skutečnost, že král v královském dvoře má za to, že jeho poddaní jsou nedůležití a že ti zase vidí svého krále jako svého nepřítele, vedla k mnoha bratrovražedným válkám. Mezi lidmi děti napadají své rodiče, sluhové zrazují své pány, žáci zabíjejí své učitele, manželé a manželky zraňují jeden druhého, sestry a bratři bojují jedni s druhými. Bratrovražedné války vznikají často z výše uvedených důvodů. Takový je stav lidstva mezi lidmi. Ke zvířatům jsou lidé ještě krutější: zabíjejí je pro jídlo, z pověrčivosti, nebo jen pro zabíjení. Neměli bychom zabíjet zvířata pro rituální obětování. Někteří lidé věří, že když se dopustí provinění proti božství, zabíjení živých bytostí vymaže jejich provinění. Takové přesvědčení je nesprávné a pověrčivé, protože v jejich metafyzickém a vznešeném postavení jako svatých a bohů, zde není žádný důvod, aby se božstva dopustila jakýchkoliv přečinů kvůli osobním pocitům. Když se některým lidem přihodí nehoda, nebo

onemocní, raději než aby
si vzali medicínu, modlí se
k Buddhovi
v naději na uzdravení,
a pro toto
také zabíjejí zvířata
a přivolávají čaroděje.
Měli by chápat,
že důvodem jejich
neštěstí je důsledek
jejich vlastních hříchů
z jejich předchozího života,
když nelitovali, nebo
nekonali dobré skutky.
Když zabíjejí zvířata
pro rituální účely,
přidávají další zločin
k těm předchozím, které
ještě musejí být vyrovnány.
Navíc, někteří lidé
zabíjejí zvířata
kvůli zabíjení:
někteří střílejí ptáky,
kteří létají vzduchem
a někteří chytají ryby
plovoucí ve vodě.
Užívají zvířata
jako cílů pro své
potěšení ze střelby
a zcela zapomínají,
že zvířata mají také
duši, tělo,
a že stejně jako
lidské bytosti
mají právo žít.
Musíme proto
vůči nim projevovat
soucit, obzvláště vůči
domácím zvířatům:
bizonům, volům, koním,
psům, kočkám...
Nezabíjejte je kvůli
jejich přínosu našim
denním aktivitám.
Ve zkratce, žádné zabíjení
živých bytostí nemůže být
odpuštěno či ospravedlněno.
Kradení
„Extrémní chudoba
vede k loupežím“

je jen výmluvou
nečestných lidí.
Ve dne se baví
a v noci se vloupávají
do domů – chtějí mít
jídlo a šaty,
aniž by pro ně
museli pracovat.
Jsou odpadem společnosti,
která žije mimo zákon,
ve skrytu, narušující
bezpečnost druhých
a specializující se v zabíjení
a olupování čestných lidí,
aniž by
věnovali pozornost
skutečnosti, že ti druzí
musejí tvrdě pracovat,
aby si vydělali na živobytí.
Jsou „houseskami,
které kazí polévku.“
Tito zločinci způsobují
velmi mnoho pohrom
pro tvrdě pracující
a čestné rodiny.
Jsou příčinou chudoby
a narušování štěstí lidstva.
Jsou chudí, místo aby
pracovali jako kdokoliv jiný,
dopouštějí se
jedné chyby za druhou,
zločinu za zločinem
a způsobují lidem
velmi mnoho neštěstí.
Ačkoliv síť Boží může mít
volná oka,
nemohou jí uniknout;
a i když nemusejí
být souzeni lidskými
zákony, dostane se jim
odplaty od Nebe
za jejich
hříšné skutky,
pokud nebudou litovat,
nebo nenapraví své způsoby
a nezlepší se
zbavením se
svých ďábelských zvyků.
Chlípnost
Z tisíců dobrých skutků

je synovská úcta
nejpřednější.
Z tisíců špatných skutků
přichází první
na řadu chlípnost,
tak je psáno
v učebnicích dějin.
Když si pročítáme
učebnice dějin, můžeme
vidět, že zločiny
byly páčány všude –
od královských dvorů
až po obyčejné lidi,
uvnitř rodin
i mezi cizinci.
Je zdrojem tolika
bolestných událostí.
Příběhy o císaři Tê,
který si vzal
ženu Thôi Túho
a An Lọc Son,
který se dopustil cizoložství
s Dương Quý Phi,
jsou dobrými
příklady potomstvu.
Vždy zde byly případy,
kdy bohatí
utlačovali pokorné.
Musíme si také povšimnout
mnoha případů cizoložství.
Abychom ochránili
svoji morálku
před zkažením
a zachovali pověst
naší rodiny,
neměli bychom
se nechat svést
chlípnými touhami;
místo toho bychom se měli
chovat jako naši předkové,
neustálým připomínáním
naší povinnosti
k úctě, loajalitě a čistotě.